

Світло Правди *Per aspera ad astra*

Газета розповсюджується безкоштовно

«Світло Правди» №50(124) червень 2012р. видання Молодіжної комісії Івано-Франківської Архiepархії УГКЦ

28-29 липня відбудеться Всеукраїнська Патріарша проща до Галицької Чудотворної Матері Божої в с. Крилос (Давній Галич)

У неділю, 29 липня, об 11:00 год. у Крилосі Святу Літургію очолить Глава і Отець УГКЦ Блаженніший Патріарх Святослав. Детальнішу інформацію можна отримати у Курії Івано-Франківської Архiepархії УГКЦ за адресою: м. Івано-Франківськ, вул. Княгинин, 15, телефон для довідок: (0342) 78-53-76.

PS. На території с. Крилос у середні віки була розташована столиця Галицько-Волинського князівства, давній Галич. Тож не випадково у цьому селі так багато визначних пам'яток старовини, зокрема: фундаменти величного Успенського собору XII ст., спустошеної і зруйнованої Батієвою ордою (у церкві покоїлися тлінні останки Ярослава Осмомисла); каплиця Святого Василя Великого, споруджена на цих фундаментах; церква Успіння Пресвятої Богородиці; Митрополічі палати (остання літня резиденція Митрополита Андрея (Шептицького); курган-поховання знатного воїна «Галичина могила» тощо.

Однією із найважливіших серед цих пам'яток є діюча церква Успіння Пресвятої Богородиці, у якій знаходиться Галицька чудотворна ікона Матері Божої з Крилоса. Церква має довгу і складну історію. Змурована у 1535 р. неподалік від фундаментів Успенського собору XII ст., вона проіснувала недовго: була повністю зруйнована під час турецько-татарської навали 1676 р. Храм було відбудовано аж

через 30 років, за єпископа Йосифа (Шумлянського). Невдовзі після того до церкви Успіння перенесли із каплиці Святого Василя Великого чудотворну ікону Пресвятої Богородиці. За народними переказами, її привезли десь всередині XII ст. до Галича із Константинополя і галицький князь Ярослав Осмомисл подарував її древньому Успенському собору.

28-29 липня 2012 року Божого відбудеться Всеукраїнська Патріарша проща до Галицької Чудотворної Матері Божої в с. Крилос (Давній Галич). Розпочнеться проща Архiepаршейською Свято Літургією в архікатедральному соборі Воскресіння Христового 28 липня о 8:00 год.

У програмі прощі: піший хід з Івано-Франківська та інших сіл та містечок, театралізована вервиця, Хресна Дорога на оборонних валах, Велика Вечірня, похід зі свічками до джерела, евангелізаційно-мистецька програма на сцені перед храмом та багато інших цікавих подій.

Висловлюємо подяку друкарні "Місто НВ" за безкоштовний друк даного номеру газети

ДРУКАРНЯ
МІСТО НВ

м. Івано-Франківськ,
вул. Незалежності, 53
тел. (0342) 55-94-93

Меджугор'є - містечко в Боснії та Герцеговині, у західній частині Герцеговини, за 25 км від Мостара.

Це єдине відпустове місце в світі, де досі тривають об'явлення Матері Божої.

стор. 2

При переважаючому впливі на наше суспільство християнської церкви завжди

є бажаючі спробувати новеньку релігію. Чому люди йдуть у секти?

стор. 3

Свобода і воля: так багато значень. Коли тебе запитують «Чи ти вільний?», ти, напевно,

відповіси: «Так, вільний!», а подумки додаш: «...мене ж ніхто за ґратами не тримає».

стор. 4

НОВИНИ

Флеш-моб з нагоди Дня захисту дітей

З нагоди Дня захисту дітей у п'ятницю, 1 червня, о 12:00 год. біля фонтану на Вічевому майдані в рамках заходів «Аборт – вбивство. Збережи життя!»

відбувся флеш-моб під назвою «Дякую за дар життя», під час якого діти малювали на тканині різні композиції, виготовляли для своїх батьків цікаві листівки, весело забавлялися.

На початку акції учасників привітав працівник Молодіжної комісії Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ о. Михайло Віхоть.

В Івано-Франківську відбулася авторська вистава «Блудний син»

У суботу, 2 червня, у приміщенні центрального Народного дому (м. Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 1) за підтримки Молодіжної комісії Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ відбулася авторська вистава «Блудний син» аматорського театру «Алетей», що діє при храмі святого Василя Великого у м. Луцьку.

Це історія юнака, який, засліплений спокусами сучасного світу, залишає

батьківський дім... і втрачає все. Колишній успішний студент змушений збирати пляшки і жебракувати... А спогади про щасливе дитинство та юність додають лише гіркоти. Втоmlений, доведений до

відчаю, він стоїть на роздоріжжі: звести рахунки з життям чи повернутись додому...

Передував виставі невеличкий концерт за участю вихованців міського центру дозвілля дітей та юнацтва за місцем проживання та вихованців студії Ірини Батюк.

На завершення голова Молодіжної комісії Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ о. Віталій Дем'янець подякував всім учасникам заходу та запросив аматорський театр «Алетей» частіше відвідувати Івано-Франківськ.

Івано-Франківські прочани повернулися з Меджугор'я

У вівторок, 5 червня, до Івано-Франківська повернулася група паломників, учасників прощі до Меджугор'я, яка тривала з 28 травня по 5 червня. Дане паломництво було організоване за сприяння Паломницького

центру Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ (керівник о. Віталій Дем'янець). Супроводжували групу прочан о. Іван Сас, заступник голови Молодіжної комісії Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ та працівник комісії о. Зеновій Слоїк.

Меджугор'є - містечко в Боснії та Герцеговині, у західній частині Герцеговини, за 25 км від Мостара. Це єдине відпустове місце в світі, де досі тривають об'явлення Матері Божої. Святий дух там в особливий спосіб доторкається до кожного з прочан.

Прославилося містечко в другій половині ХХ століття об'явленням Божої Матері, які офіційно не визнані ні Католицькою, ні Православною церквами.

Проте, щорічно до Меджугор'я здійснюють паломництво до 1 мільйона християн різних конфесій із усього світу.

Перше об'явлення Богородиці чотирьом дітям відбулося 24 червня 1981

року. У подальшому на місце об'явлень збиралися тисячі людей, але бачили її тільки шестеро дітей, а для вірян, що стояли поруч, вона була невидима. Об'явлення Діви Марії, за твердженням першосвідків, тривають й досі, але тільки 25-го числа щомісяця. Богородиця розмовляє зі своїми візіонерами. Ці бесіди, звані посланнями, записуються і розповсюджуються усіма поширеними мовами світу.

Нагородження переможців обласного конкурсу молодіжного лідерства «Молодий лідер Прикарпаття-2012»

У четвер, 21 червня, у приміщенні кінотеатру «Люм'єр» з нагоди Дня молоді, який відзначається в останню неділю червня, відбулося нагородження переможців обласного конкурсу молодіжного лідерства «Молодий лідер Прикарпаття-2012».

Даний конкурс проводило головне управління у справах сім'ї, молоді та спорту обласної державної адміністрації з метою реалізації якісно нової молодіжної політики, підвищення ролі молоді у суспільному та громадському житті Прикарпаття, відзначення молодих людей за вагомий внесок в політичне,

культурне, соціальне та духовне життя суспільства, стимулювання кадрового потенціалу, самореалізації особистості, позитивних зрушень у молодіжному середовищі. Конкурс проходив у 18 номінаціях.

Нагороду у номінації «Кращий молодий духовний наставник» здобув працівник Молодіжної комісії Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ та сотрудиник храму святого Архистратига Михаїла Південно-Східного деканату м. Івано-Франківська о. Михайло Віхоть.

Інформаційний центр
Молодіжної комісії

Чому люди йдуть у секти?

Проповідники, сектанти, представники різноманітних релігійних груп давно стали невід'ємним елементом в українському суспільстві. Штучні посмішки на обличчі, ідеально випрасувані сорочки і довгі спідниці носіїв релігійної літератури вже нікого не дивують.

При переважаючому впливі на наше суспільство християнської церкви завжди є бажаючі спробувати новеньку релігію. Чому люди йдуть у секти?

Неважко помітити ту закономірність, що найчастіше брати-сектанти розпочинають на вулиці бесіди з людиною тоді, коли вона у пригніченому стані. Так найлегше пробити броню переконань і цінностей. І головне, що вони можуть зробити для нещасної особи – дати їй підтримку. Зацікавленість проблемами, готовність надати допомогу – вагомі засоби для того, аби людина потрапила на гачок.

Звісно, цьому сприяють ще й дуже багато факторів, які охопити в комплексі практично неможливо. Але саме групову приналежність багато фахівців вважають головною причиною перебування людей у сектах. Сектанти допомагають один

одному у скрутних ситуаціях не лише морально, а й матеріально. Сплата десятини, яка практикується у багатьох релігійних спільнотах, міцно зв'язує людей і не дає покинути групу, бо вкладено вже і так багато коштів.

Оперуючи науковими фактами і вміло будуючи видимість логічних зв'язків, сектанти пояснюють особливості світобудови. Такий простий раціоналізм, який намагаються подати вони, нерідко імпонує людям, яким не подобаються традиційні релігії і їх догми.

Зрештою, переходу людей у секти сприяє байдужість нашого суспільства, у якому рідко переймаються чиймись проблемами, окрім власних. Спонукають до цього і проблеми в сім'ї. Однак нерідко буває, що переходи в секти розколюють родини, оскільки не всі хочуть змінювати свої переконання і цінності, збережені упродовж поколінь.

www.pravda.if.ua

Венедикт XVI: нехай Чемпіонат Європи з футболу сприяє побудові мирного суспільства

З нагоди початку Чемпіонату Європи з футболу "Євро 2012", який стартував 8 червня в Польщі і Україні, Венедикт XVI скерував спеціальне послання до голови Конференції католицьких єпископів Польщі, Архієпископа Юзефа Міхаліка. Святіший Отець зазначив, що в цій спортивній події беруть участь не тільки організатори, спортсмени і вболівальники, але різним чином і в різних проявах, все суспільство. "Також і Церква не залишається байдужою до цієї події, особливо в забезпеченні духовних потреб

тих, хто бере участь в ній. З вдячністю я прийняв інформацію, що під час цих ігор відбудуться душпастирські зустрічі, молитви і Служби Божі", - написав Папа.

Венедикт XVI згадав блаженного Папу Івана Павла II, який сказав, що спортивні заходи сприяють побудові громадянського суспільства, в якому протистояння замінюється здоровою конкуренцією, а конфлікти замінюються мирними спортивними зустрічами. "Командні види спорту, особливо футбол, є важливою школою у вихованні почуття поваги до іншого, особливо до спортивного суперника, в душі особистої жертвовності на благо добра всієї команди, через підвищення якості кожного елемента, який її створює. Одним словом, у подоланні логіки індивідуалізму та егоїзму, які часто є характерними для людських відносин", - написав Папа і додав, що спортивні заходи мають сприяти логіці братерства і любові, на всіх рівнях, будуючи справжнє загальне благо.

На закінчення свого послання Папа закликав усіх, хто займається організацією Чемпіонату Європи, щоб він став вираженням найблагородніших чеснот, духа миру й ширшої радості. "В молитві я довіряю Богові пастирів, волонтерів, футболістів, вболівальників і всіх тих, хто займається підготовкою і хорошим проведенням Чемпіонату", - написав на завершення свого послання Венедикт XVI.

www.catholicnews.org.ua

Запрошуємо читачів газети «Світло Правди» стати дописувачами нашого видання. Дізнавайтесь також новини з життя молоді на сайті Молодіжної комісії: www.kom.if.ua

Якщо у вас є цікава інформація, якою ви хотіли б поділитися з іншими читачами, то заходьте до нас у редакцію або пишьте на e-mail: svitlo_pravdy@ukr.net

Зробімо молодіжну газету ще цікавішою!

Чи ти вільний?

Свобода і воля: так багато значень. Коли тебе запитують «Чи ти вільний?», ти, напевно, відповіси: «Так, вільний!», а подумки додаш: «...мене ж ніхто за ґратами не тримає». Якщо це питання змусить тебе задуматися, то відкриєш для себе свої залежності, невільності чи обмеження.

Живемо в демократичній державі. Наш основний конституційний закон гласить, що кожен має багато свобод: свободу слова і думки, свободу пересування і місця проживання, свободу совісті і віросповідання.

Можна сприймати «волю» у буквальному значенні. У деяких малорозвинених державах зберігся рабовласницький лад, але більшість із нас є вільними людьми. Дехто за неморальну поведінку розплачується своєю свободою у місцях позбавлення волі, або, простіше кажучи, тюрмах. Ті люди, мабуть, більше цінують свободу, якою так нехтуємо ми.

Крім того, що ми є жителями своєї держави, ми ще є «громадянами» Небесного царства. Кожен з нас постійно знаходиться на роздоріжжі: має право чинити так, як вважає за потрібне.

Більше, ніж фізичні обмеження, кожен з нас відчуває обмеження, які не пов'язані з фізичними заборонами, а, швидше, спричинені нашим внутрішнім голосом, середовищем, у якому перебуваємо та загальними настроями суспільства.

Кожен старається брати до уваги те, що говорять батьки чи друзі. Вони є близькими нам людьми, ми їм довіряємо. Коли ти одягаєш щось, що тобі не підходить, то мама не скаже, що тобі ця одежа дуже личить. Отже, з довіри до близьких ми рахуємося з їхньою думкою.

Кожна людина, якою б вона не була, має совість: внутрішній голос, внутрішні рамки, які щось дозволяють, а щось забороняють робити. Тобто в кожного з нас є рамки внутрішньої моралі.

Крім того, ми не на безлюдному острові: ми – члени суспільства. Відповідно до того середовища, у якому ми знаходимося, ми змінюємо свою поведінку: у вишах – старанні студенти, вдома – діти батьків, між друзями – ще

інші. Часто серед сотні масок, які одягаємо на себе з різних приводів, забуваємо, ким ми є насправді. Молоді люди, навіть коли є практикуючими християнами, бояться торкатися релігійних тем у розмовах з різними людьми: бояться відстоювати свою думку.

Суспільство нам ставить свої рамки, часто це виглядає надто жорстоко: «Або ти живеш, як ми, або ти не наш». Рідко хто не боїться стати білою вороною, твердо стоячи на своїй позиції. Зараз між молоддю таки досить проблемними залишаються теми, що стосуються християнської моралі. Можливо тому, що християнська мораль – це теж обмеження? Молодь хоче жити без обмежень, кажучи: «Живи без рамок. Ти не фотографія». І в цьому є якийсь сенс. Але тільки життя згідно з принципами християнської моралі дає справжню свободу.

Ми всі називаємо себе вільними. Але варто задуматися над двома різними напрямками, розмірковування над якими породжує це запитання: «Вільний від чого?» чи «Вільний для чого?».

А я думаю так!..

Настя: «Я, напевно, вільна у всіх сенсах. Маю абсолютну свободу дій, обмежуюся хіба своєю волею. Особисто я є вільною і від того, що диктує суспільство. Я вільна обирати, що мені прийняти до уваги, що мене зацікавить, а що відкинути. Останнього стає все більше, тому мушу боротися».

Юрій: «Людина я вільна, але все одно щось обмежує. Є деякі страхи, комплекси, сумніви. Думаю, якби цього не було, то був би повністю вільним».

Оксана: «Мені здається, що я вільна від всього, але одночасно залежна від всіх. Бо самому в цьому житті жити нецікаво. Ми хочемо бути вільними, щоби ніхто нам не вказував, як жити, що маємо робити, а що ні. Дуже часто відштовхуємо дорогих нам людей, бо думаємо, що коли будемо самі, то будемо вільнішими. А стаємо самотніми. Ми ображаємось на рідних, коли вони підказують, як ми маємо зробити, але ми ж думаємо, що мудріші за них і "чого вони до мене пхаються?"

не бажаючи розуміти, що вони хочуть для нас лише добра і не можуть спостерігати за тим, як нам важко. Думаю, я залежна від близьких мені людей, від друзів, рідних, від своєї спільноти. Якщо не було б їх у моєму житті, то я була б іншою».

Ірина: «Я вважаю себе досить вільною, але не користуюсь тим. Завжди пам'ятаю, що у мене є батьки, яким я завдячую усім, що маю... "Бути вільним" - поняття досить широке. Але я беру, в першу чергу, до уваги «вільна» як особистість, як дитина. Так, я досить вільна, не зважаючи на те, що існує багато обмежень. Але всі обмеження я вважаю потрібними!».

Оксана: «Напевно, не можна дати точної відповіді. З одного боку, я вільна робити усе, що мені заманеться, а з іншого, - я залежна від близьких мені людей, до думки яких я повинна прислухатись. А щодо обмежень, то я намагаюсь жити без них: життя дається лише один раз. Тому не варто себе у чомусь обмежувати. Головне - мати міру у своїй необмеженості».

Ангела: «Так, я – вільна. Мене нічого не обмежує. Є батьки і друзі, які мають на мене вплив і зобов'язують мене бути такою, як я... І кожна людина, як і я, може бути такою, якою хоче бути».

Олег: «Я хочу бути вільний, але розумію, що в цьому житті дуже сильно залежний від багатьох чинників. Думаю, що так воно й має бути. Свобода просто так не дається, її треба досягнути, заслужити».

Оксана: «Скажу так: я цього прагну. Прагну свободи. Але я не є вільною. Ніхто не вільний. Люди - маріонетки. І хтось гризе ті мотузки, якими він зв'язаний, хтось опускає руки після перших невдалих кроків боротьби, а когось влаштовує бути залежним».

www.dyvensvit.org